

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА
ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ
В АМЕРИЦІ

ВІДОЗВА

ДО АМЕРИКАНІЦІВ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ

АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ!

В буденому житті, за турботами та працею призабули ми про наші спільні завдання й ідеали, забули ми, що ми громадяни Америки й частинка українського народу, що бореться за своє визволення!

В краї, що його ми покинули, або з якого походимо ми чи наші батьки — лютує жорстокий ворог. В Україні, крайні наших предків, лється кров, налають хати й лютий ворог гонить у Сибір сотки тисяч українців — Ваших братів і сестер. Український народ останніми зусиллями боронить свою гідність, свої духові надбання, та своє історичне право на самостійну і незалежну державність. У геройній, нерівній боротьбі падуть живі люди, ті, що не вагуються на жертвіннику нації зложити своє життя і здоров'я.

Ми не можемо і не сміємо залишитися в таку хвилину позаду. Ми не можемо спокійно дивитися, як пошарпаний край, з якого ми черпаемо духові обларування й кров, як той край перебуває в неволі. Ми не можемо бути добрими громадянами Америки — якщо в нас не буде сил в серця помогти Україні. Бо коли ми будемо блатні забути наш потоптаний край, то тоді ми будемо б здатні на все найгірше в світі. В сітковому змаганні зо зловорожим большевизмом наш край Америка зайняв рівну поставу та став на чолі демократичних народів світу й передняв провідництво в противосковському фронті.

Таким чином сьогодні боротьба Америки й американське політика — є українськими змаганнями і політикою. Україна, що бореться вже тридцять років проти наївської червоної Москви й Америка, що ступила на цей шлях недавно — мають спільну мову й спільні завдання. Боротьба ведеться вже сьогодні не тільки за Україну, але за усій світ.

Довгі роки провід в українському політичному житті Америки вела Організація Державного Відродження України. Маяли наші прапори, лунали радісні співи старших і молоді. В ОДВУ ми засилили себе в праві для Америки й України. ОДВУ було для нас пропідною зіркою за всесь час своєго існування. Правда, зловорожі сили грянули на нашу Організацію з усіх усюдів і їм вдалося частинно застрашити та розпорошити нестійких членів. На потіху ворогам, ОДВУ частинно підувало. Та була це тільки хвилева земога. Ідея, що іх ми так завзято несли на своїх прапорах — не зломила і не зломить ніяка сила.

Сьогодні ОДВУ ле і працює в Америці як колись, хоч може ще не з такою великою силою. Ми кличемо Вас всіх у містах Америки, щоб Ви ставали в наші лави. Відновлюйте свої Відділи, творіть нові й присилайте делегатів на наш 15 Річний Зізд, що відбудеться в Дітройті.

Ви вілчуете це на кожному кроці! Ви не розуміли чи протягі довгих років, як Вам Організація Державного Відродження України потрібна і як в житті американських українців її бракує.

Тепер прийшов час заповнити найбільш некому прогалину.

Не можемо далі на бездоріжжі вести наше українське життя;